

Una sentència de doble fil

El tribunal constitucional ha fet pública la sentència definitiva sobre les impugnacions que tres comunitats autòniques, el Principat de Catalunya entre elles, havien fet contra la Ley de patrimonio Histórico Español. La decisió, favorable a l'aplicació d'aquesta llei en tot l'àmbit estatal, podria semblar un pas més en la corrent *centralista* que estan aplicant les màximes instàncies jurídiques espanyoles. Tot i així, la Generalitat de Catalunya ha preferit donar una altra interpretació a aquesta sentència que confirma, per exemple, l'exclusivitat de l'estat en qüestions fiscals com el cobrament de taxes per exportació de bens culturals. Eduard Carbonell, director general de patrimoni, considera que la interpretació de la sentència coincideix amb la lectura que fa la Conselleria de Cultura, ja que reconeix el dret de les CCAA a declarar "béns d'interès cultural" (BIC). Una definició que possibilita que els propietaris de béns protegits puguin fer aquestes declaracions de BIC davant les administracions autòniques i obligant l'estat a assumir-les i incloure-les en els seus registres de bens protegits. El reconeixement explícit de les competències autòniques en la promoció exte-

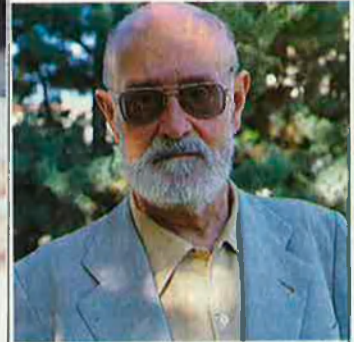
Eduard Carbonell.

ARXIU

rior del patrimoni cultural aclareix també el marc perquè es plantegi, finalment, una necessària Llei del Patrimoni Cultural de Catalunya.

O.M.

Josep Maria Llompart, el poeta mallorquí i Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, ha estat notícia durant la darrera setmana. La Universitat de les Illes Balears ha organitzat un homenatge en honor seu. Al llarg de cinc dies s'han celebrat conferències i taules rodones sobre l'obra i la

JUAN CELIA

biografia de Llompart. Entre els participants als actes hi havia Aina Moll, Francesc Parcerisas, Antoni Serra i molts altres intel·lectuals i estudiosos de l'obra de Josep Maria Llompart.

ARXIU

Francesc Ferrer i Guàrdia i l'Escola Moderna són motiu d'homenatge al saló d'actes de la Facultat de Filosofia i Ciències de l'Educació de València, a través d'una exposició i un cicle de Conferències organitzades per la Fundació d'Iniciatives Sociolaborals i Culturals, una entitat de creació recent per a la difusió de l'obra i el pensament llibertari.

La Franja de ponent és el tema del Premi Amanda Llebot i Colom, una iniciativa de la Fundació Jordi Cases i Llebot que compta amb el suport dels diversos organismes de normalització lingüística de la Vall d'Aran i Aragó, com també de l'Associació de Consells Locals de la Franja. El termini de presentació d'obres -mínim 150 folis- conclourà el proper abril de 1992.

Ja hauríem de saber de què va

La premsa, i els mitjans de comunicació en general, solen buscar la informació precisa, la notícia important, el reportatge que permeti fixar en un moment de la petita o de la gran història. Dins el marc de les consideracions suscitades per l'afirmació anterior, es podria dir que hi ha un fet trascendental que mereix tota l'atenció: L'Estat de les Autonomies.

A mi em sembla que seria oportú que algun òrgan periodístic, televisiu o radiofònic formés un equip encarregat de recórrer tot el territori de l'estat espanyol i que recollís dades i testimoniatges sobre la situació actual de les Comunitats autònomes. Les enquestes, les entrevistes amb personatges del món intel·lectual i econòmic, les converses amb gent del carrer, podrien ésser la base d'articles o de progra-

mes molt interessants.

Portem uns quants anys d'autonomia condicional, d'aquest curiós invent que fou qualificat de "café per a tots", per tal d'evitar que algú es plantés amb cafetera pròpia. Prou anys i prou temps perquè ja es puguin extreure conseqüències sobre les resultats de l'experiment, sobre si la satisfacció és la mateixa per part de les "nacionalitats històriques" o de la banda de les zones que tenen una història diferent, o vista d'una altra manera.

¿Què ha passat amb aquelles Comunitats que es van veure empeses a inventar-se una bandera i un himne, quan elles ja en tenien uns que els anaven prou bé dins una unitat de destí guardada en exclusiva? ¿Com han quedat les zones

que en una determinada etapa de la transició van haver de buscar, amb desgana, local per a un Parlament que fins aleshores no se'ls havia ocorregut?

Així, de primera intenció, no és fàcil d'imaginar que l'autonomia de Madrid i la del País Basc es puguin ficar dins un mateix sac. Com a exemple, és clar, perquè n'hi ha d'altres que també es presten a reflexionar-hi detingudament.

Pere Calders